

[Petra Petersen.]

og vi fik faktisk det indtryk — jeg fik det i hvert fald — gennem socialministeren, også gennem den nuværende, at når vi fik svangerskabslovgivningen forelagt, skulle man gøre noget effektivt for at dæmme op mod denne folkesygdom. Dette savner jeg. Der er ikke i det foreliggende lovforslag meget, der tyder på, at det vil dæmme op mod aborternes høje tal. Det, jeg savner, er, som jeg sagde det før — og jeg synes, det falder udmærket i tråd med disse forslag — bestemmelser om moderskabsydelse og børnerente. Det var alt det, man lovede befolkningen, da man gennemførte den nuværende svangerskabslov, og som befolkningskommissionen efter et stort og dygtigt arbejde gav os et udmærket lovforslag om.

Jeg tror, det ærede medlem fru Nina Andersen før sagde — jeg ved ikke, om jeg hørte rigtigt — at gifte kvinder jo kan føde deres børn på sygehusene. Hvis det ærede medlem har sagt dette, så tror jeg, det er forkert; sådan ligger det ikke. Jeg ved godt, at der er enkelte byer, hvor gifte kvinder kan føde på sygehusene, men det gælder ikke i det store og hele. En ting, som spiller en meget stor rolle ved en fødsel, er jo dette, at et klinikophold er meget dyrt. Mange kan ikke føde deres børn hjemme på grund af dårlige boligforhold; mange kan ikke få den nødvendige hjælp. Jeg har sagt flere gange og vil sige det igen, at loven om husmoderafløsning har sin berettigelse, fordi den giver hjælp til de allerfattigste; men folk med almindelige indtægter må betale ret store beløb for at få en husmoderafløser, og det er en belastning, der føjes til de øvrige udgifter.

Må jeg slutte med et par bemærkninger til det ærede medlem hr. Viggo Starcke, hvis udtalelser under den forrige sags behandling jeg overhørte. Det ærede medlem sagde, at mødrene i Danmark havde bedre kår end mødrene i Sovjetunionen. Heroverfor vil jeg gerne sige — nu er det ærede medlem ikke tilstede, men det kan være, at han læser fortrykket — at i Sovjetunionen har alle borgere ret til arbejde; der findes ingen arbejdsløse. I Sovjetunionen har alle kvinder lige løn med mændene; det har de ikke hos os; det ville betyde uendelig meget for vore enlige mødre, om de fik samme løn for deres arbejde som mændene, lige løn for

lige arbejde. I Sovjetunionen har alle udearbejdende kvinder svangerskabshvile før og efter en fødsel med erstatning for tabt arbejdsfortjeneste. Derovre har alle enlige mødres børn forrettigheder i alle børneinstitutioner, og det er gratis for dem. Iøvrigt er der derovre børneinstitutioner nok, så at alle børn — ikke alene enlige mødres børn, men alle mødres børn — kan få plads, såfremt mødrene går på arbejde, ja, i mange tilfælde endda uden at de går på arbejde. Der er gratis hospital og medicin, og mødrene får deres tabte arbejdsfortjeneste godtgjort, hvis de bliver hjemme og passer deres syge børn; en moder kan følge sit syge barn på hospitalet og endda få løn, medens hun sidder på hospitalet hos sit syge barn, fordi man er klar over — hvad man nu også er herhjemme — at det betyder meget for det syge barn at have moderen hos sig. Jeg kunne nævne meget andet, men skal slutte med dette. Jeg spørger det ærede medlem hr. Viggo Starcke: Kan han bevise, at vi har det samme herhjemme? Ikke en brøkdel af det har vi!

Søren Olesen: Der er forskellige gode ting i den udvidede lovgivning, som her foreslås gennemført angående mødrehjælpsinstitutioner. Jeg peger særligt på dette, at der gives mulighed for at hjælpe de ugifte kvinder, de enlige mødre, til en uddannelse, så de kan få et arbejde og forsørge sig selv og deres barn. Jeg mener, det er en meget vigtig bestemmelse og et udmærket fremskridt, der her foreslås. I det hele taget vil jeg sige, at den sociale side af mødrehjælpsinstitutionens funktion er jeg tilhænger af, dette, at mødrehjælpen kan give den kvinde, der søger den, hjælp overfor de vanskeligheder, som møder den ugifte kvinde, der skal føde et barn. Den kan måske på samme måde yde kvinden en vis støtte, skal vi sige overfor familievanskeligheder. Den ugifte moder har jo undertiden en følelse af, at hun bliver ilde set, at hun bringer skam over familien og lignende; i sådanne tilfælde kan hun være afskåret fra at få den hjælp, som ellers var naturlig, og som ydes den gifte kvinde, idet det jo betragtes som noget naturligt, at den gifte kvinde får et barn. Den ugifte kvinde er i virkeligheden tit afskåret fra at søge den hjælp, som burde være nærmest forhånden. Her er det,